

[Arne Jensen]

skere, som jo også er nævnt i forslaget her – og også fra de mange frivillige organisationer, som gennem mange år stort set har været alene om at samle midler ind til udsætning af laksefisk, ophjælpning af ørredstammer, miljøpleje og et værn om det miljø, som knytter sig til den rekreative fritidsudfoldelse, som sportsfiskeri er for tusindvis af mennesker overalt i dette land. Jeg skal ikke gå ind i en polemik om, hvor mange tusinde det er. Jeg mener, det er uinteressant i den sammenhæng.

Forslaget er vi som sagt positive over for, men der er nogle punkter, som vi mener bør drøftes, og jeg tror, at vi i udvalgsarbejdet bør overveje at friholde nogle andre grupper end de unge under 18 år. Jeg tænker her på alderspensionister og eventuelt efterlønsmodtagere. Jeg tror, vi skal prøve at få disse ting afklaret i udvalgsarbejdet, for jeg tror, det er vigtigt, at disse grupper kan friholdes.

Selve administrationen af et fisketegn kan for os at se gøres overordentlig enkel. Vi må sikre, at de indbetalte midler – forslaget her opererer jo med ca. 25 mill. kr. – ikke æder sig selv op i administration, og jeg synes også, vi bør overveje, om vi kan lade de lokale organisationer administrere ordningen. Det kræver for mig at se kun et girokort. En nærmere angivelse af, hvordan midlerne kan fordeles mellem de lokale og nogle centrale organisationer, men selvfølgelig også til ministeriet, som varetager den overordnede planlægning, udarbejdelse af udsætningsplaner, biologiske undersøgelser osv., må gennemdrøftes i udvalget. I øvrigt må jeg gøre den samme bemærkning som under behandlingen af lovforslaget om saltvandsfiskeri. Disse forslag kan ikke ses isoleret, men bestemmelserne må finde deres nærmere afklaring på et senere tidspunkt og efter nøjere drøftelser med både lokale og landsdækkende organisationer.

En af de ting, som trænger sig på for mig at se, er fredninger omkring åer og fjordmundinger. Det er også et spørgsmål om at få indført nogle afstandsgrænser for brug af nedgarn ved vores kyster og særlige fredningsbestemmelser for de indre fjorde og i konsekvens heraf også regulering af garnfiskeri i de egentlige vandløb.

For så vidt kan man sige, at vi kunne klare både fritidsfiskeriet og spørgsmålet om fisketegn i samme ombæring, nu, hvor vi har

saltvandsfiskeriloven til behandling. Det kræver naturligvis en positiv ministermedvirken, men den er måske allerede til stede. Jeg bemærkede i de indledende bemærkninger, der kom fra ministeren, at ministeren var enig i intentionerne. Kan vi ikke få disse gode intentioner ført ud i praktisk handling? Det vil jeg meget gerne medvirke til i udvalgsarbejdet, som ud fra et socialdemokratisk synspunkt i høj grad bør være en saglig og nøgtern udvalgsbehandling i et samarbejde mellem medlemmer og organisationer.

Svend Åge Petersen (KF):

Hvorfor i alverden skal vi nu have indført fisketegn? I beslutningsforslaget fra det radikale venstre er det angivet, at det provenu, der opstår ved at indføre fisketegn, skal anvendes til ophjælpning, vedligeholdelse og forøgelse af fiskebestandene samt til forbedring af fiskenes levesteder. Et sådant formål tror jeg egentlig ikke der er nogen her der kan have noget imod; tværtimod. Det er da absolut ikke på det punkt, at vi fra det konservative folkeparti nærer bekymring ved beslutningsforslaget.

Vore bekymringer går mere på, at vi ikke ønsker at påbyde en stor del af befolkningen nogle mere eller mindre uforståelige, måske mest mere uforståelige restriktioner, medmindre der er et virkelig velbegrundet behov for det, og det føler vi faktisk ikke at der er tale om med dette forslag. Det gjorde den radikale ordfører heller ikke, da forslaget om indførelse af fisketegn var til behandling her i tinget i 1978. Den daværende radikale ordfører, hr. Svend Haugaard, sagde, og jeg vil gerne citere fra Folketingstidende 1977-78, sp. 5219:

»Men det radikale venstre har ikke ændret holdning. Vi mener fortsat, at det er helt urimeligt med fisketegn for fjorde og have, saltvandsområdet i det hele taget.« Og ordføreren fortsætter: »Hvis man sådan en stille aften en enkelt gang om sommeren vil tage ud på fjorden og smide pilken ud, så skal det altså koste 50 kr., eller også så begår man noget ulovligt.«

Bortset fra at den radikale ordfører i det citerede nævner tallet 50 kr., hvilket jo i det aktuelle beslutningsforslag fra de radikale er hævet til 100 kr., så synes jeg, at det meget klart fremhæver, hvad der også er en af vore